

have vi faaet det sat ned til Noget under 2 Millioner. Nu tør jeg ikke have nogen Mening om, i hvilken Grad det kan antages, at Udgifterne, Forlangenderne paa denne Del af Budgettet vilde være nødvendigt og naturligt begrundede i de nye Forsvarslove. Det er jo Sandsynligt, at en Forøgelse af 700 Heste kræver lidt mere Staldrum engang imellem, og saaledes vilde de fleste Bestemmelser i Lovene om den udvidede Linieher og udvidede Brug af Skibe antages at kunne gjøre et fornuftigt Krav gjældende fra enhver Regjering uden Hensyn til Regjeringens politiske Ansættelser, men i hvilken Grad det er tilstede eller kan vise sig at være tilstede eller senere vil kunne fyldestgøres, naar vi nu slippe for det tredje Mars Tilskud til de 6 Kanoner, 800,000 Kr., derom skal jeg ikke udtale mig nærmere, saameget mindre, som jeg er overbevist om, at Andre her i Salen ere langt bedre inde i Forstaelsen af denne Side af Sagen og derfor lettere kunne føre dette Spørgsmaal til Klarhed gennem speciel Behandling. Hvad derimod angaar de ordinære Udgifter paa §§ 22 og 23, har jeg tidligere næret det Haab, at vi kunne være bleve indenfor de 14 Millioner Kr. paa disse to Budgetter, efterat de nye Forsvarslove ere vedtagne. Desværre ser det ud til, at denne finansielle Forventning fra min Side ikke skal kunne holde. § 22 har nu en Udgift af 8,934,000 Kr., men de ville se i Forslaget allerede paa første Side under § 22, paa rette Sted altsaa egentlig, en Erklæring om, at deri er ikke indbefattet en foreløbig Belpærelse ved Vacance af 100,000 Kr. Men det vil komme til, det giver 9,034,000 Kr. Man vil dernæst se, at iaar holdes der ikke Leirpølser, de komme kun hvert andet Aar, og jeg kan ikke negte, at man maa paaskønne den Loyalitet, som den ærede Krigsminister har vist ligeoverfor denne Sag — jeg gjentager kun et andet æret Medlems Ord — idet han holder store Udgifter tilbage og ikke lader os sluge Pillen helt ud, men kun efterhaanden som vi vænnes til det. Leirpølserne have nemlig tidligere kostet ca. 150,000 Kr. mere, end der iaar forlanges til større Øvelser, og dertil kommer desuden 40,000 Kr. til Søtransport paa Marine-ministeriets Budget, altsaa heved 200,000 Kr., foruden den Omstændighed, der selvfølgelig ogsaa kommer til, at Transportvæsenet bliver ikke uønskelig dyre ved den større Deltagelse af de specielle Baaben i Leirpølserne efter Tillæget, eller efter Veiledningen, hvad jeg nu skal kalde det. Naar jeg nu skønner, — jeg skønner kun her, thi jeg har ikke Beregninger — viser det sig, at et saadant Tillæg, der kan ventes ad Aare, vil, hvis vi dele det paa begge Aar, give en Forøgelse af det iaar Opstillede med ca. 75,000 Kr. Naar jeg dernæst vil være meget forsigtig og tilbageholdende i mine Beregninger, har jeg taget til Afrunding 91,000 Kr. til Forøgelse i

Anledning af de flere Tjenestebage, der ere opførte. Man opfører dem nu kun med den forhaandenværende Styrke, men den vil blive fuld Styrke. Paa sine Steder har man ved Overgangen ladet adskillige Ting blive tilbage, paa andre Steder har man maasse taget dem med, men det, som er taget med, vil ikke dække det, der er kommet til. Denne Udsving af Udgifter paa alle Poster følger af den successive Gjennemførelse af Hærvæsenet, og sætter jeg denne Udsving gennem alle Poster blot til 91,000 Kr. til Bedligholdelse af større Bygninger osv., har jeg derimellem selvfølgelig ikke taget de større Summer med til Anskaffelse engang for alle af Heste. Jeg hører saaledes, at Remontekommissionen sender Bud til tyndste Hestehandlere, at de skulle komme med deres Heste, for at man leilighedsvis kan kjøbe en større Slump ad Gangen. Jeg veed ikke, hvorledes de bære sig ad, men man faar dem nok. Jeg tager ikke Hensyn til de større Anlægssummer, som kræves for at faae dem bragte i Orden, men blot den Bedligholdelse, som Materiellet, dødt og levende, kan kræve, og jeg faar da ud 9,200,000 Kr. Naar man nu anslaar Udgifterne i selve Krigsministeriet, den topografiske Maaling og Udgifter i særlige Anliggender, som ere holdte udenfor vor Beregning ved Hærvæsenets Behandling, til 200,000 Kr., ville vi altsaa have Hærtillæget til ordinært 9 Mill. Kr. Dette kommer jeg til ved en løselig, forsigtig Benyttelse af det nuværende Budget, og jeg stadfæstes altsaa derigennem ved den Beregning, jeg tillod mig at anfille saa godt jeg formaede i de saa Dage, det høie Folkething i forrige Samling tillod os at have dette Hærtillæg under Behandling. Nu vilde jeg ønske, at det ikke skulde gaa værre, og kan der spares Noget, naar det høie Thing loyalt tager Følgerne af sit Skridt, vil jeg tilvisse gjerne være med dertil. Deri er ikke indbefattet nogen Lønningsforhøielse; jeg veed ikke, om man i den Henseende har truffet nogen Bestemmelse sammen med det Øvrige, man forhandlede om, eller hvorledes det skal gaa med det. Men sammenligner man dette Belsb med, hvad Regjeringen har forlangt til Hærvæsenet i de 7 foregaaende Aar, fra 1872—79, da finder jeg — og Enhver vil kunne efterlese det i Rigsdagstidenden Tillæg A. paa de paagjældende Steder, — at i de første 4 Aar have Regjeringsforslagene gaaet ud paa at forlange 8,540,000 Kr., og i de sidste 3 Aar har Regjeringens Forlangende gaaet ud paa 8,960,000 Kr. Denne 300,000 Kr.s Forhøielse steie i Landstinget; da dette fik først fat derpaa i 1876, var det ikke tilfreds med Krigsminister Haffners Forslag, man vilde høiere op; men dette giver dog for de 7 Aar i Gjennemsnit af Regjeringens 7 forelagte Forslag kun 8,720,000 Kr. Selv om vi kunne have været saa lykkelige at blive nede ved Beregningen ifjor af 8,752,000 Kr., saa have vi endda ved denne Veiledning eller ved